

PREJETO

06. 01. 2026

Rok:

Podpis:

VIŠJE SODIŠČE V LJUBLJANI GLAVNA PISARNA	
Prejeto: 23. 12. 2025	Priloge:
Sprejeto:	

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VRHOVNO
SODIŠČE

OKrajno sodišče v Ljubljani
ODDELEK ZA PREKRŠKE
DVOJNIK - DRUGOPIS

Prejeto: 23-12-2025

IV Ips 9/2025

SODBA V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnika in sodnica Barbara Zobec kot predsednica ter mag. Aleksander Karakaš in Mitja Kozamernik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Eve Zakrajšek kot zapisnikarice,

v zadevi o prekršku zoper storilca: pravna oseba , in odgovorno osebo pravne osebe , zaradi prekrškov po drugem odstavku v zvezi s prvim odstavkom 177.a člena Zakona o kmetijstvu,

o zahtevi za varstvo zakonitosti vrhovne državne tožilke Barbare Jenkole Žigante zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani ZSV 234/2023 z dne 26. 4. 2024 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani PRp 393/2024 z dne 4. 12. 2024,

na seji 11. decembra 2025

RAZSODILO:

- I. Zahtevi za varstvo zakonitosti se ugodi in se izpodbijana sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani spremeni tako, da se postopek o prekršku zoper pravno osebo _____, d. o. o. in odgovorno osebo _____ ustavi.
- II. Stroški postopka o prekršku bremenijo proračun.

OBRAZLOŽITEV:

A.

1. Prekrškovni organ Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence je kot odgovorno osebo pravne osebe _____, d. o. o. in navedeno pravno osebo spoznal za odgovorno storitve prekrškov; pravno osebo za dva prekrška po prvem odstavku 177.a člena Zakona o kmetijstvu (v nadaljevanju ZKme-1) (točka 1.a) in 1.b) izreka), odgovorno osebo pa za dva prekrška po drugem in prvem odstavku 177.a člena ZKme-1 (točka 2.a) in 2.b) izreka). Na podlagi prvega odstavka 177.a člena ZKme-1 v zvezi s tretjim odstavkom 52. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1) je prekrškovni organ pravni osebi _____ za prekršek pod točko 1.a) določil globo v višini 19.000,00 EUR, za prekršek pod točko 1.b) pa v višini 13.500,00 EUR, nato pa na podlagi 27. člena ZP-1 izrekel enotno globo v višini 33.400,00 EUR, odgovorni osebi _____ pa je za vsakega od prekrškov pod točko 2.a) in 2.b) določil globo v višini 5.000,00 EUR, nato pa na podlagi 27. člena ZP-1 izrekel enotno globo v višini 10.000,00 EUR. Okrajno sodišče v Ljubljani je zahtevo za sodno varstvo zagovornikov storilcev s sodbo z dne 26. 4. 2024 zavrnilo kot neutemeljeno. Zoper navedeno sodbo so zagovorniki storilcev vložili pritožbo na Višje sodišče v Ljubljani, ki jo je zavrnilo kot neutemeljeno.
2. Zoper navedeno pravnomočno odločbo o prekršku vlaga vrhovna državna tožilka zahtevo za varstvo zakonitosti zaradi kršitve materialnih določb zakona po prvi točki 156. člena ZP-1 v zvezi s prvim odstavkom 15.a člena ZP-1 ter zaradi bistvenih kršitev določb postopka po 8. točki prvega odstavka 155. člena ZP-1 in predlaga, da Vrhovno sodišče zahtevi ugodi ter izpodbijano sodbo in odločbo o prekršku spremeni tako, da postopek o prekršku zoper pravno osebo _____, d. o. o. in odgovorno osebo _____ ustavi, podredno pa da se razveljavi samo sodba sodišča druge stopnje. V zahtevi izpóstavlja, da v opisih dejanj v odločbi o prekršku manjka konkretizacija dolžnostnega ravnanja, ki bi ga moral kot odgovorna oseba izvršiti _____, saj se mu ne

očita, da je neposredni storilec prekrškov, pri čemer uporaba besedne zveze „nedovoljeno ravnal“ ne zadošča za konkretizacijo zahtevanega zakonskega znaka prekrška, kot tudi ne sklicevanje na njegovo funkcijo pri pravni osebi. Meni, da bi moral prekrškovni organ že v izreku odločbe jasno navesti konkretno ravnanje, ki bi ga odgovorna oseba v skladu s pravom morala izvršiti, pa ga je opustila. V zvezi z opredelitvijo vseh znakov očitanih prekrškov v izreku odločbe o prekršku izpostavlja še nezadostno konkretizacijo opredelitve besedne zveze „s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega prodaje ali letnega prometa, še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke“, ki je konkretizirana le delno, z navedbo prihodkov od prodaje letnega prometa za pravno osebo, ki deluje na nabavni strani, medtem ko je prekrškovni organ konkretiziral tržno moč druge pogodbene stranke le v obrazložitvi odločbe, kar pa ne zadostuje. Takšno stališče opira tudi na ugotovitev Ustavnega sodišča iz odločbe U-I-491/18 z dne 6. 5. 2021. Ker je odgovornost pravne osebe po 14. členu ZP-1 akcesorna odgovornosti odgovorne osebe, meni še, da za tako pomanjkljivo opisan prekršek ne more odgovarjati niti pravna oseba.

3. Vrhovno sodišče je zahtevo za varstvo zakonitosti po drugem odstavku 423. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) v zvezi s 171. členom ZP-1 poslalo storilcema in njunim zagovornikom, ki v celoti soglašajo z vsebino vložene zahteve in njenim predlogom.

B.

4. V obravnavani zadevi je bila odgovorna oseba pravne osebe spoznana za odgovorno dveh prekrškov po drugem in prvem odstavku 177.a člena v zvezi z 11. točko tretjega odstavka 61.f člena ZKme-1, ker je kot direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe, ter kot tak odgovoren za zakonitost poslovanja pravne osebe, v imenu in za račun pravne osebe nedovoljeno ravnal, ko je pravna oseba s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega prodaje ali letnega prometa, še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke (pravna oseba deluje na nabavni strani in je v letu 2018 ustvarilo 67.068.158,00 EUR prihodkov od prodaje oziroma letnega prometa), v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkoriščala pogodbeni stranki, v obdobju od 10. 1. 2019 do 27. 9. 2019 (točka 2.a) izreka) in v obdobju od 17. 1. 2019 do 9. 8. 2019 (točka 2.b izreka), ni spoštovala plačilnih rokov iz 61.b člena ZKme-1, ko jima je za dobavo hitro pokvarljivih živil oziroma nepredpakiranega svežega mesa plačevala v roku, daljšem od 45 dni, kar je razvidno iz v izreku navedenih računov. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe o prekršku izhaja, da je odgovorna oseba opustila dolžnostno ravnanje, ki bi ga bila dolžna storiti, saj je kot poslovodja in zakoniti zastopnik družbe dolžna poznati veljavno zakonodajo, med funkcije direktorja pa sodi izpolnjevanje zakonskih obveznosti in skrb za zakonito poslovanje pravne osebe in je kot taka dolžna

poznati zakonodajo, ki določa nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano oziroma spoštovanje plačilnih rokov iz ZKme-1¹ ter odgovarja za delo, ki ga je dolžan opravljati v imenu ali za račun ali v korist ali s sredstvi pravne osebe. Pravna oseba je bila spoznana za odgovorno za navedena prekrška, skladno s pridružitveno odgovornostjo iz prvega odstavka 14. člena ZP-1.

5. Prekršek po drugem in prvem odstavku 177.a člena v zvezi z 11. točko tretjega odstavka 61.f člena je po tedaj veljavnem ZKme-1¹ storila stranka, ki je nedovoljeno ravnala na način, da ni spoštovala plačilnih rokov iz 61.b člena tega zakona in, ki je podjetje v skladu z zakonom, ki je urejal preprečevanje omejevanja konkurence, s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega prodaje ali letnega prometa v skladu z zakonom, ki je urejal preprečevanje omejevanja konkurence, še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkoriščala drugo pogodbeno stranko. Pravna oseba je za prekršek odgovarjala po prvem odstavku 177.a člena ZKme-1, njena odgovorna oseba pa po drugem odstavku tega člena.

Odgovornost odgovorne osebe pravne osebe

6. Vrhovno sodišče se strinja z vložnico, da iz opisa dejanj v odločbi o prekršku ne izhaja, da je bil _____ kot odgovorna oseba pravne osebe _____, neposredni storilec očitanih prekrškov, niti je kako drugače razvidna vsebina njegovega nedovoljenega ravnanja zaradi katerega je pravna oseba v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkoriščala drugo pogodbeno stranko s tem, ko pravna oseba pri plačilu prejetih računov ni spoštovala plačilnih rokov iz 61.b člena ZKme-1.

Po prvem odstavku 15.a člena ZP-1 je odgovorna oseba odgovorna za prekršek, ki ga stori s svojim dejanjem (storitvijo ali opustitvijo) pri opravljanju dejavnosti pravne osebe. Ne glede na razliko med storitvijo in opustitvijo iz prvega odstavka 16. člena ZP-1 mora biti storitev prekrška v vsakem posameznem primeru dejansko opisana na način, po katerem jo bo mogoče primerjati s posamezno prepovedno ali zapovedno normo v ustreznem predpisu iz prvega odstavka 3. člena ZP-1. Gre za pogoj brez katerega ni mogoče ugotoviti protipravnosti ravnanja odgovorne osebe, od katerega je nato po prvem odstavku 14. člena ZP-1 odvisna (akcesorna) še odgovornost pravne osebe. Sicer je njena odgovornost samostojna (avtonomna), vendar brez določene zakonske podlage.

Glede na to vložnica utemeljeno opozarja na neopisano storitveno obliko iz navedenega 16. člena ZP-1, medtem ko se je prekrškovni organ v vlogi, s katero je posredoval vloženo zahtevo za varstvo zakonitosti Vrhovnemu sodišču, nepravilno zadovoljil zgolj z določenim položajem odgovorne osebe znotraj pravne osebe, ki samo zato še ni mogla nedovoljeno ravnati. Odgovorna oseba je

¹ Zakon o kmetijstvu, Ur. l. RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18

lahko odgovorna le za lastno dejanje, medtem ko bi bila s takšnim opisom, po katerem direktor pravne osebe kot njena odgovorna oseba odgovarja za zakonitost poslovanja pravne osebe na splošno, vzpostavljena objektivna odgovornost odgovorne osebe, kar pa je tudi na področju prekrškovnega prava nedopustno. Podobno je mogoče ugotoviti za posplošeno navajanje dolžnosti odgovorne osebe pravne osebe, po katerih mora ta izpolnjevati zakonske obveznosti, skrbeti za zakonitost poslovanja pravne, poznati veljavno zakonodajo, ki določa nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano ter da mora v skladu z 61.h členom tega zakona redno in strokovno izvajati nadzor nad vsem subjekti podjetja, tako da oblikuje delovne procese, nadzoruje in preverja ravnanja podjetja, zaposlenih in zunanjih sodelavcev, ki ravna v imenu pravne osebe, da ne pride do možnih kršitev 61.f člena ZKme-1, kot izhaja iz obrazložitve odločbe o prekršku. Vložnica se v tej zvezi upravičeno sklicuje na prakso Vrhovnega sodišča, ki je nekajkrat poudarilo,² da mora biti iz opisa razviden način storitve prekrška (tretji odstavek 56. člena ZP-1), z navedbo konkretnih okoliščin, ki ravnanje opredeljujejo kot historični in dokazljiv dogodek. Poudarek temelji na zahtevani zakonitosti iz prvega odstavka 28. člena Ustave in na izrecno določenemu načinu storitve, kot sestavnemu delu dejanskega opisa prekrška v izreku odločbe o prekršku iz četrtega odstavka 56. člena ZP-1. Stališče, da sme sodišče posameznika obsoditi le za dejanje, ki izpolnjuje znake prekrška, zato logično predpostavlja, da mora biti ta v odločbi o prekršku dejansko-konkretno opisan.³ V nasprotnem je posameznik obsojen za nekaj kar, po opisu prekrška, nima podlage v ustreznem predpisu, pa potem niti zahtevani zakonitosti iz navedenega prvega odstavka 28. člena Ustave ne more biti zadoščeno.

7. Enako utemeljeno je vložnično stališče o nezadostni konkretizaciji opredelitve pojmov „s svojo znatno tržno močjo“, in „še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke“. Po drugem v zvezi s prvim odstavkom 61.f člena ZKme-1 so nedovoljena tista ravnanja, s katerimi ena stranka, ki je podjetje v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega prodaje ali letnega prometa v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča drugo pogodbeno stranko, kar je vezano na izpodbojno domnevo o znatni tržni moči stranke, če ta deluje na nabavni strani in je v preteklem letu v Republiki Sloveniji ustvarila najmanj 25.000.000,00 EUR letnega prometa.

Iz opisa prekrškov je tako razvidno, da je prekrškovni organ zakonski znak „znatna tržna moč“ konkretiziral z navedbo, da je podjetje , ki deluje na nabavni strani in je v preteklem letu 2018 v Republiki Sloveniji ustvarilo 69.068.158,00 EUR prihodkov od prodaje letnega prometa, medtem ko je v

² Prim. odločbe IV Ips 76/2011 z dne 20. 12. 2011, IV Ips 73/2012 z dne 18. 9. 2012, IV Ips 6/2016 z dne 17. 5. 2016, IV Ips 36/2016 z dne 20. 9. 2016, IV Ips 25/2018 z dne 20. 11. 2018 in druge.

³ Gl. odločbo Ustavnega sodišča RS Up-550/14-10 z dne 13. 4. 2017.

celoti izostala konkretizacija zakonskega znaka „še zlasti v razmerju do druge pogodbenne stranke“, ki ga je prekrškovni organ zgolj prepisal iz zakonskega besedila. Vrhovno sodišče je tudi v tej zvezi že ugotovilo, da tovrstno ravnanje ne zadosti standardu konkretizacije dejanskega stanu prekrška. Kot je bilo predhodno ugotovljeno, mora opis izvršitvenega ravnanja vsebovati navedbo konkretnih okoliščin, ki ravnanje opredeljujejo kot historični in dokazljiv dogodek. Opis, ki takšnih okoliščin ne vsebuje, tako ne zadosti zahtevani določnosti v okviru načela zakonitosti. V konkretnem primeru se to posebej kaže zaradi dodatne predpostavke obravnavane prekrškovne norme, ki ob nedovoljenem ravnanju zahteva še element izkoriščanja, kar izhaja ravno iz asimetrije tržne moči pogodbenih partnerjev. Kot je ugotovilo Ustavno sodišče RS v odločbi U-I-491/18 z dne 6. 5. 2021 je pojem tržne moči po obravnavanem zakonskem členu vezan na kvantitativen kriterij letnega prometa in posebej še na relativno razmerje do konkretnega pogodbenega partnerja v posameznem primeru, zaradi česar sta pojmovni zvezi „znatne tržne moči“ in „še zlasti v razmerju do druge pogodbenne stranke“ vsebinsko določljivi (le) ob stiku s konkretnim življenjskim primerom. Navedeno pomeni, da vložnica utemeljeno zatrjuje pomanjkljive opise obravnavanih prekrškov. Dejanski stan kršitve določbe 177.a člena v zvezi z 11. točko tretjega odstavka v zvezi s prvim odstavkom 61.f člena ZKme-1 mora biti zato v opisu prekrška konkretiziran tudi z navedbo tržne moči druge pogodbenne stranke, saj le takšen opis omogoča pravno vrednotenje očitane neravnovesja tržne moči obeh pogodbenih strank oziroma izkoriščanje šibkejše stranke v pogodbenem odnosu ter s tem uresničevanje storilčeve pravice do obrambe.

8. Vrhovno sodišče je zato po ugotovljenih pomanjkljivih opisih dejanj v izreku odločbe o prekršku pritrdilo vložnici, da je bila odgovorna oseba *znanstvenik* kot direktor pravne osebe, obsojena za ravnanje, ki ne pomeni uresničitve zakonskih znakov prekrška po drugem in prvem odstavku 177.a člena v zvezi z 11. točko tretjega odstavka 61.f člena ZKme-1.

Odgovornost pravne osebe

9. Ker je odgovornost pravne osebe po omenjenem prvem odstavku 14. člena ZP-1 odvisna in ne samostojna, je bila tudi ta v obravnavanem primeru nedovoljeno obsojena za ravnanje, ki nima zakonskih znakov navedenega prekrška iz Zkme-1.

C.

10. Glede na ugotovljeno kršitev iz 1. točke 156. člena ZP-1 je Vrhovno sodišče zahtevi za varstvo zakonitosti na podlagi prvega odstavka 426. člena ZKP v zvezi s 171. členom ZP-1 ugodilo in izpodbijano pravnomočno sodbo spremenilo tako, da je postopek o prekršku zoper odgovorno osebo in pravno osebo po 1. točki prvega odstavka 136. člena ZP-1 ustavilo. Hkrati je spremenilo tudi odločbo o

stroških postopka, ki v takšnih primerih bremenijo proračun (četrty odstavek 144. člena ZP-1 v zvezi s 148. členom ZP-1).

Ljubljana, 11. december 2025

Predsednica senata:

Barbara Zobec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča: